

vétkezem. Jobb volna ilyenkor, ha nem hallgatnám az énekes szavát.

Íme, így állok ebben a dologban. Sírjatok velem és sírjatok értem is, akik az eszetekben valami jót forgattok, amelyből majd tettek is szülnének. Akik nem forgattok ilyet az eszetekben, nem indítanak meg titeket ezek. Te pedig hallgass meg Uram Istenem. Pillants rám és láss meg engemet. Könyörülj rajtam és add vissza az egészségemet. Nehéz kérdés lettem magamnak is a szemed előtt és ez az én betegségem.

Fordította *Városi István*

Robert Browning:

A HITETLEN KÉTSÉGEI

Mondd: mik vagyunk hát? csendes és nyugodt,
határozott hitetlenek, igen?

ma, holnap s mindörökké, — gondolod?

És biztosítasz róla engem is?

Ne hidd. Csak annyit nyertünk: most a hit,

mint rég hitetlenségünk, megrohan

s a lelkünk megzavarja. Nyertem-e?

Hitetlenségem hogy korlátozom?

Gyümölcsöt hogy terem? Ezt kérdezem.

Magam biztosnak érzem, — de elég

a napfény, vagy halálhír, gyöngyvirág,

vagy Euripides egyetlen sora, —

elég, hogy ötven félelem s remény,

mely ősi-új, mint nagy Természetünk,

kopogjon s ajtót nyisson lelkemen;

hogy kéz a kézbe, körbe táncot járva

egy régi bálványt tápláljon megint...

A nagy Talán! és senki sem segít, —

megint csak itt a régi kétkedés.

Akarva, Isten, tudna tenni tán...

Tenné, ha tudna. — mért nem eddig is?

Ha mégis... hol? hogyan? és mikor? Kell, hogy

legyen rá mód... — Kezed kinyujtva jársz

és egyszer oly igébe ütközöl,

amelyben „út, igazság, élet” is lehet.

John Milton:

SÁTÁN ÍTÉLETE A HÁBORÚRÓL

Ó, szégyen, emberek! Az átkos ördögök,

a kárhozatnak népe, összetart;

ti... mindnyájan csak összekaptatok;

bár Isten áldást és békét ígért!

Vad gyűlölség, dühöngés, lázadás

él köztetek. Borzalmas háborúk

embert és földet elpusztítanak.

Épügy, — hisz eljövünk majd még mi is —,

épügy, mint hogyha ördög és pokol

nem törne romlásokra, emberek!